

Sygn. akt IV U 1053/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2019 r.

sprawy M. P.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R.

o rentę rolniczą

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R.

z dnia 7 czerwca 2018

znak : (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 1053/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 września 2019r.

Decyzją z dnia 7.06.2018r. znak: (...) P. Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R. rozpoznając wniosek M. P. z dnia 23.03.2018r. odmówił mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, powołując się w treści uzasadnienia na orzeczenie Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 25.05.2018r., w którym nie uznano wnioskodawcy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł M. P. wskazując, że jego stan zdrowia uległ pogorszeniu i wniósł o przyznanie prawa do renty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. P. w dniu 23.03.2018r złożył wniosek o przyznanie prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

(Dowód : dokumentacja w aktach organu rentowego)

Komisja Lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 25.05.2018r. uznała, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

(Dowód : dokumentacja w aktach organu rentowego)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy, w szczególności czy jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, kiedy powstała ta niezdolność do pracy, a także czy niezdolność do pracy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, a na wniosek odwołującego się biegłego z zakresu chirurgii.

Biegły sądowy z zakresu ortopedii w opinii wydanej na podstawie dokumentacji medycznej zawartej w aktach sądowych, dokumentacji dostarczonej przez wnioskodawcę oraz badania klinicznego stwierdził u badanego wygojone złamanie goleni lewej w pełnej sanacji urazu, wstępne zmiany zwyrodnieniowe kolana prawego i kręgosłupa lędźwiowego.

Według biegłego wnioskodawca w chwili obecnej prezentuje dolegliwości umożliwiające mu wykonywanie pracy we własnym gospodarstwie rolnym zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych.

Zmiany w kręgosłupie piersiowym i lędźwiowym nie powodują istotnej dysfunkcji funkcjonalnej i nie są obecnie powodem leczenia wnioskodawcy. Złamanie goleni lewej uległo pełnej sanacji z zachowaniem prawidłowej wydolności podporczej i czynnościowej kończyny. Obecnie nie powoduje istotnych zaburzeń funkcjonalnych u wnioskodawcy.

Biegły z zakresu chirurgii stwierdził, że M. P. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

W 1994r. uczestniczył w wypadku drogowym. Doznał otwartego złamania trzonu lewej goleni, był operowany w szpitalu w N. z powodu powikłań leczony z Klinice (...) w L.. W przebiegu leczenia zespół pozakrzepowy. Leczenie zakończono w 1997r. Inne choroby to zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i prawego kolana. Obecnie porusza się dość dobrze. Jego opinia jest zgodna z opinią biegłego z zakresu ortopedii. Obecne dolegliwości nie mają związku z chorobą z zakresu chirurgii.

Sąd dał wiarę przeprowadzonym na potrzeby niniejszego postępowania opiniom biegłych, albowiem są one fachowe, a ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzą wątpliwości. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają ona wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opinii biegłych waloru wiarygodności. Opinie nie zostały zakwestionowane przez strony. Wnioski opinii zostały jednoznacznie uzasadnione, a biegli powołali się w tym zakresie szczegółowo na dokumentację lekarską oraz wyniki własnych badań. Sąd nie znalazł, żadnych podstaw do zakwestionowania opinii biegłych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

W myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j.: Dz.U.2016.277), renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2,
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Zgodnie z ust. 2 i 8, okres podlegania ubezpieczeniu wynosi dla wnioskodawcy 5 lat i powinien przypadać w ciągu 10 lat przed zgłoszeniem wniosku o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy.

W postępowaniu niniejszym kwestią sporną było ustalenie czy rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia kwalifikują go jako osobę całkowicie niezdolną do wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Zgodnie z brzmieniem art. 21 ust. 5-7 wymienionej ustawy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym; całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym; całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

W niniejszej sprawie, stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające przyznania wnioskodawcy prawa do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym było nieuzasadnione. Niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uzależniona jest od stopnia naruszenia sprawności organizmu, co może być stwierdzone tylko przez lekarzy właściwych specjalności. Sąd pragnie podkreślić, iż opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może – wbrew opinii biegłych – oprzeć ustaleń faktycznych w tym zakresie na własnym przekonaniu (por. wyrok SN z dnia 14 marca 2007 r., sygn. akt III UK 130/06, wyrok SA w Rzeszowie z dnia 26.03.2013r., sygn. akt: III AUa 853/12)

Biegli lekarze sądowi w sposób jednoznaczny i niebudzący żadnych wątpliwości wskazali, że występujące u wnioskodawcy schorzenia nie czynią go całkowicie niezdolnym do pracy w gospodarstwie rolnym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd ustalił w oparciu o sporządzone na potrzeby przedmiotowego postępowania opinie biegłych lekarzy, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.